

Pesta 27 juiu. (9 juiu.)

Va ești în via-care domineca. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 26.

Anulu VII, — 1871.

Pretiuulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Generalulu Vinoy.

În nrulu trecut publicamam portretulu unui generalu francesu, a carui nume fu desu repetitu pe timpul asediului Parisului, și de la care natiunea francesă multu timpu acceptase salvarea sa.

În nrulu prezente publicăm portretulu unui altu barbatu, carele asemenea contribuî multu la rennaltierea sperantiei decadiute.

Generalulu Vinoy, scapandu eroicesce cu corpulu seu de armata din catastrof'a de la Sedan, grabi a se rentorçe la Paris, unde în luptele escate mai tardiu escelâ de multe ori prin curagiulu și talentulu seu.

Dinsulu e unulu dintre cei mai emininti soldati francesi, din scól'a fericitului maresialu

Niel. Inse peccatosulu sistemulu guvernului cadutu nu-i permisese nici lui a se poté bucurâ de fructele osteneleloru sale; fatalitatea, care acoperi corpulu Franciei cu doliulu intristării, franse și sabi'a lui, dimpreuna cu a mîi și mîi de consoti ai lui.

Dar Franci'a se va aredicâ, ea și va innaltâ fruntea doborita în pulvere, și atunce, în acea dî glorioasă ea va recunósce pe fii sei adeverati, și va stringe la pieptu, și i va iubî pentru totu-de-una!

Generalulu Vinoy.

Plangu...

Plangu, oftezu, câ-ci nu e cine,
Dorulu ca sê mi-lu aline;
Sê-mi aline-a mea dorere,
Si sê-mi dea o mangaiere.

Nu dorescu nimicu in lume,
Far' unu scumpu, unu dulce nume;
Inse ne 'ndurat'a sôrte,
D'acelu nume me desparte!

Ah! si négr'a mea dorere
N'afla 'n lume mangaiere,
Si ca flórea vestedita,
Mi-plangu crud'a mea ursita.

Fii tu mórte mai milósa,
Decâtu sôrtea-mi fiorósa;
Si me scapa de 'ntristare,
Prin o rece sarutare!

Aurelia.

Visu si realitate.

— Novela. —

(Fine.)

Vestmentulu Ceciliei erá de panura fórte inchisa. Perulu impletitu, si pletele-i lungi umbriau fantasticu fruntea-i alba. Candu Szedky o zarí, ar fi avutu placere a i se proscerne la piclóre, ca inaintea unei dieitie, si sê o róge pentru o privire binevoitória din partea ei.

Éra ea, candu lu-vediù, o teróre, unu cutremuru de ghiatia i percurse tóta fiinti'a.

Szedky erá unu barbatu de vre-o 35 de ani, de statura mijlocia. Perulu castanfu si cu fatia de colórea racului; cu ochi merunti caprîi, si barba cam rosia. Pentru care l'ar fi potutu iubi, ar fi fostu destulu.

Elu incepù sê vorbésca cu Cecili'a jumatate romanesce, la ce ea i respundea rece si pe scurtu romanesce.

In fine preotulu voi sê-i logodésca, si Cecilia trebù sê deie preotului unu anelu, ce lu-luá de pe man'a drépta; ér pe cea stanga mai avea unulu mai micu si delicatu, la care ea privia acum cu ochi scaldati in lacrima.

— Nepóta — i grai unchiulu ei pasindu la ea — dá-mi anelulu acest'a, tie nu ti-e iertatu sê-lu mai porti; acum tu capeti altulu de la dlu Szedky.

— Ce anelu e acel'a? — intrebara deodata junele si preotulu.

— Da éca, anelulu ce l'a capetatu la logodi-rea ei cu Adonisu Oldescu. Dá mi-lu! — i mai dîse elu.

— Nu, unchiule, tóte te ascultu, ci me iérta câ anelulu acest'a nici mórta nu-lu dau. Elu forméza o parte din sufletulu meu; — a-lu luá de la mine, este a-mi luá ultim'a resuflare.

— Lasa-lu dara la dsiór'a, câ mie nu-mi face nimicu acelu anelu; din contra, déca elu servesce dsiórei de atare mangaiere, apoi si mie-mi este elu placutu; — dîse Szedky voindu a jocá in ochii Ceciliei unu rolu de marinimosu, inse de o parte aruncandu pe betranulu o privire semnificativa, care sê póta pricepe: „Lasa anelulu la ea pana ce me voiu cununá, câ apoi grigea mea de elu, nu va mai fi acel'a pe manuti'a ei.

In minutulu acest'a din afara in tacerea noptii, se audí sub ferésta vibrandu córdele unui gitaru, acompaniatu pianu si dulce de o vóce barbatésca. Ari'a, versulu resunau elegicu, si totu-si respirau amoru, amoru ferbinte; si sunetulu de argintu alu córdelor, ca o musica feerica petrunse pe cei din casa. Cecilia cunoscù versulu:

Tu-mi díceai odata, cumca pan' la mórte,
Dragostea ta tóta, mie-mi vei pastrá;
Me uitasi pe mine, le uitasi pe tóte,
Astu-felu este lumea, nu e vin'a ta.“ etc.

Ea inse cunoscù si vócea, si iute ca fulgerulu parasí junele si fugí in chil'á ei, a carei usia o incuia, si cadindu in o sofa, strigà cu vóce tremuratória: Elu e! Adonisu!

Dnulu Laudeanu, si toti iesira iute sê védia, câ ce minune e de Adonisu pe care lu-credeau mortu, acum canta la ferésta? Inse ajungendu pe strada, erá totulu in linisce, si Orfeulu nocturnu disparù.

Matusi'a Ceciliei si-facea cruce, si credea câ acest'a n'a fostu altulu decâtu spiritulu lui Adonisu.

Lui Szedky inca i-ar fi parutu bine, de ar fi fostu si dnulu Laudeanu asié superstitosu, sê créda câ nu Adonisu, ci spiritulu lui cantà sub ferésta. Inse elu nu voiá sê créda, si incepù a luá pe Szedky la trei parale.

— Apoi vedi dnule, — i dîse elu incru- cisiandu-si manile pe peptu, — câ Adonisu Oldescu n'a moritu! Acum sê-mi spuni, câ cum ai potutu dta sê fi asié maestru de sciri minci- nóse, de ai latitu pe totu loculu faim'a, câ elu e

mortu? Asié dar câ numai ca sê poti luá de so-
cía pe nepót'a mea?

— Dnule! — strigá Szedky furiosu, —
scíi dta câ m'ai insultatu, dîcêndu câ eu am
fostu maestru de sciri mincinóse? Eu am spusu
ceea ce am audítu. Si déca elu n'ar fi mortu,
apoi elu ar fi respunsu la epistolele miresei sale.
Dta nu l'ai vediutu, si asié póte câ a fostu al-
tulu, a carui vóce séména ou a lui Oldescu.

In momentulu acest'a se deschise usi'a, si
unu servitoriu de ai dnului Laudeanu intrá, in-
trebandu:

— Me rogu stapane, unde e dsiór'a?

— Ce vrei cu ea?

— Am sê-i predau o epistola.

— De la cine?

— De la unu calaretiu ce pareá a fi dsio-
rulu, elu mi-a datu si a dîsu s'ó aducu indata
dsiórei, apoi a datu frâu la calu si nu l'am mai
vediutu.

Servitoriulu esí, si dnulu Laudeanu luá
epistol'a. Elu si-indreptá pasii spre chilí'a Ce-
ciliei; aceea erá inca totu incuiata, si elu batú
la usia dîcêndu:

— Deschide draga usi'a!

— Me iérta, unchiule, ma eu nu potu sê-ti
deschidu usi'a. Preferu a morí, decátu sê me mai
aliti ca acuma, candu scumpulu meu traiesce,
sê dau man'a altuia.

— Nu te teme, iubit'a mea, — i dîse un-
chiulu ei, acum pentru prima-data cu o vóce
dulce de compatímire, — câ nu te voi mai silí.
Deschide numai usi'a, câ ti-aducu o epistola,
de la Adonisu.

Cecilia nu erá dedata sê auda asié cu-
vinte dulci de la unchiulu ei, si animiór'a ei
simtítória fu petrunsa. Ea deschise indata usi'a
si cadiendu in bratierele lui, incepù a plange;
elu o strinse la peptu, si asié fu de miscatu, in-
cátu si elu lacrimá.

Dup'acea Cecilia luá cu graba epistol'a, si
buzele ei tremurau. Ea percurse sírele. si candu
finí, scapá papirulu si ea cadiù fara simtíre.

Unchiulu ei se repedí si o redicá; apoi
chiamandu ajutoriu, o pusera pe sofa. Dup'acea
dlu Laudeanu se duse in chilí'a, unde Szedky
vediendu câ cum se finesce actulu logodirii lui,
si-luá palari'a, sê se duca a casa precum a ve-
nitu, ne — logoditu. Dnulu Laudeanu inse
i dîse:

— Stai dle sê-ti spunu, câ de adi inainte
vom fi inimizii. Pe mine me mustra consciinti'a
— continuá elu marturísandu-se, — câ ti-am
credíutu, candu ai dîsu, câ mirele Ceciliei a
moritu; si fara de a cercá mai departe adevé-

rule, am causatu nepótei mele atát'a dorere
prin aceea, câ totu o siliam sê-si deie man'a
dtale. Si câ dieu a avutu dreptu sê nu te iu-
béscá, câ-ci acum vedu câ dta nu o meriti; si
nu me insielu, câ dta ai facutu cabal'a, de ai
opritu epistolele loru, ca prin asta, Cecilia sê
créda scirea despre mórtea lui, ér elu sê o cu-
gete de o necredintiósa. Câ-ci asculta epistol'a
ce elu i tramise:

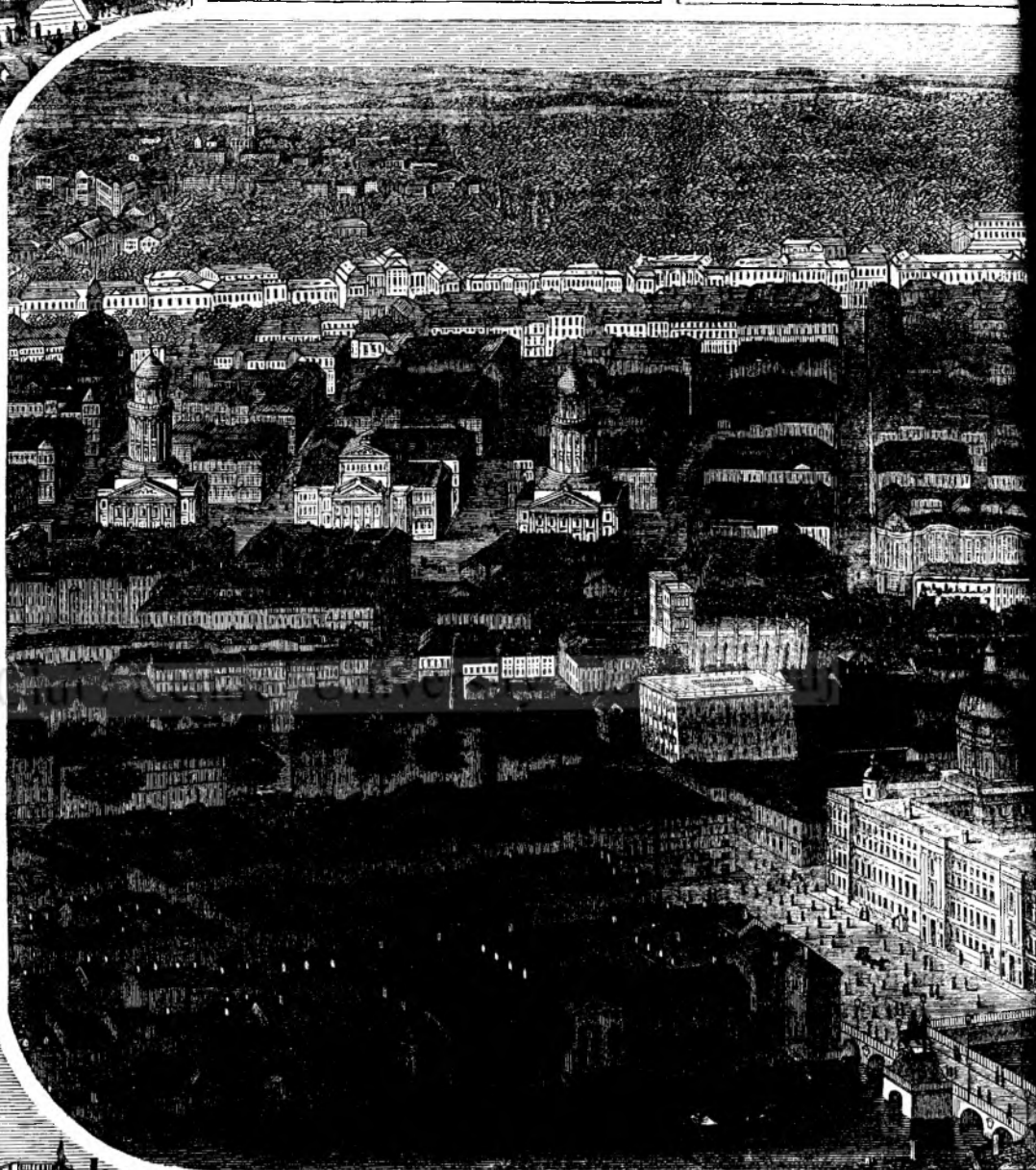
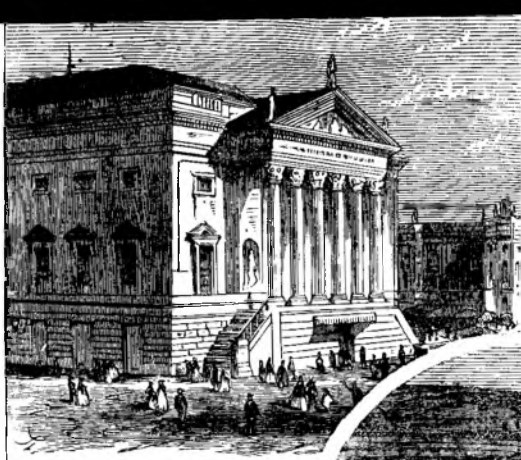
„Stimata si scumpa dsióra!

„De dorere petrunsu scriu aceste ronduri,
si cu mana atátu mai tremuranda iau pén'a, cu
cátu sciu, câ trasurile acesteia aceea le va cetí,
care mi-a fostu nu de multu fericirea si spe-
ranti'a mea; dar care acum pe mine, m'a uitatu,
si asta-di inca si-dá man'a altuia; inse pe care
eu, pentru a ei necredintia totu-si o voi iubí
pana la ultim'a-mi resuflare, si numele ei spre
eternu va remané gravatu in anim'a mea; —
pentru câ ea este aceea, careia i sum deoblegatu
— pentru câte-va mominte dulci si sublime, ce
le-am gustatu in acésta viétia norósa.

„Mi-aducu a minte, candu siedeam unulu
langa altulu, mana in mana, cum dta mi-díceai,
câ pana dincolo de mormentu me vei iubí; —
si eu ti-credeam cu sufletulu esaltatu de feri-
cire, pentru câ nu poteam nici cugetá, ca unu
angeru ca dta sê scia insielá. — Dne ce visu
frumosu! Óre pentru ce n'am moritu in mo-
mintele acele, candu visam acestu visu inno-
centu? pentru ce trebuí sê traescu, ca sê me
desceptu din elu, si sê vedu — câ sum intre
ómeni, cari sunt supusi tradárii, insiela-
tiunii?!

„Candu la caletorí'a mea catra Viena, —
plinu de credintia, sperantie si iubire, mi-am
luatu adio de la dta; ah cu ce mandríá ti-dí-
ceam: Adio mirés'a mea! si dta mi-ai promisú
câ totu-de-una me vei insciintiá. In decursu de
trei luni nu m'ai mai fericitu cu corespundinti'a
dtale. Eu inse ne'ncetatu ti-am scrisu; — ti-am
scrisu nemarginitulu meu doru dupa dta, ti-am
scrisu câte-va elegie, si câte odata câte o mus-
trare gingasia; te-am rogatu sê-mi scríi. Dta ai
finitu a-mi raspunde la tóte aceste prin tacere.
Eu nu scieam ce sê cugetu, mí de presupuneri
me tormentau.

„In fine, ne mai avendu stare, am decisu
sê vinu sê vedu insu-mi ce s'au intemplatú?
Adi ajunsei a casa, unde bratierele maicei nu
m'au mai asceptatu, ci o scire fatala, care me
'nsciintiá, câ dta iubesci pe altulu, pe unu
strainu. — Indata pricepui tacerea dtale. Eu
mi-procurai unu calu; am venitu la ferést'a
dtale, si ti-am cantatu ultim'a-óra, tocmai candu

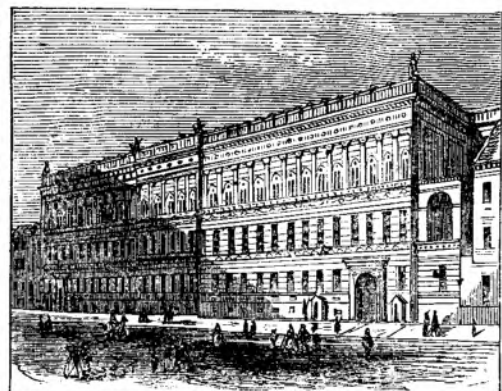
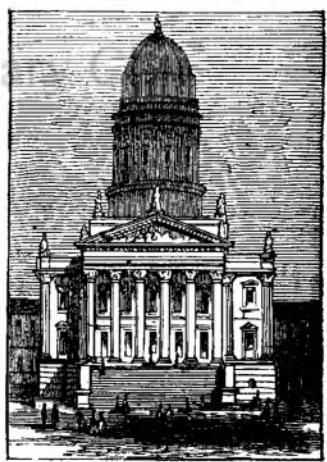
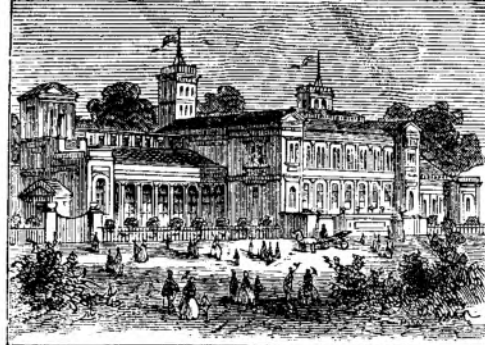

Teatrulu de opera.
Statu'a lui Fridericu Vilhelmu III.
Biserica' a jidoviloru.

Teatrulu de drama.
Palatulu principelui de coróna.

Pórt'a Brandenburg.
Universitatea.

Palatul regescu.
Museulu.

Loculu de petrecere a lui Kroll.
Palatul ministeriului de justitia.

Orfeulu.
Statua' regelui Fridericu celu Mare.

scieam câ se 'ntempla logodirea, mai norocósa de câtu a mea. — Deci stimata dsióra, ffi fericită cu alesulu dtale, si n'ai ce te teme de prevedintia, câ eu me voiu rogá si 'n asta si 'n cea lume, ca sê-ti ierte, precum ti-iertu eu. Pentru câ inainte de tóte mi-este scumpa — fericirea si liniscea dtale. Ce se atinge de mine, te asigurediu, câ nu-ti voiu mai face neplaceri cu amintirea amorului meu nemarginitu. Eu me voiu duce departe spre nordu, unde clim'a e mai rece si mi-va recorí pucintelu peptu-mi inflacaratu. Nu voiescu sê audi mai multu numele meu, ca acest'a sê te tulbure, nici p'unu momentu; vreu sê te dispensezu de o astu-felu de detorintia neplacuta.

„Adio dar! Eu me voiu rentórcce atunci candu voiu simtî, câ sufletulu meu va voi a se rentórcce in manile creatoriului; atunci voiu revení ca sê me ingropu in pamentulu patriei mele!

„Remani cu Ddieu!

Adonisu Oldescu.“

— Acum vedi dar bine, — dîse dnulu Laudeanu, — câ altulu n'a potutu sê se inteseze, si sê oprésca cursulu epistoleloru loru decâtu dta; pentru câ dta ni-ai si adusu scirea despre mórtea lui. Vedi, ce nenorocire ni-ai causatu; acum serman'a mea nepóta e ranita prin epistol'a acést'a, care ea nu o merita, pentru câ nu e de vina. Me temu, câ acésta i va curmá viét'i'a.

— Dta me insulti pe nedreptu, — dîse Szedky esîndu pe usia maniosu, — si mi-voiu cere satisfactiune.

— Ti-voiu da eu tie satisfactiune, — dîse betranulu remanendu singuru. Oh, oh, — continuà elu mustrandu-se — si multu sum si eu de vina. Pentru acea, voiu sê-mi reparezu smint'a, câ si fratele meu se va bucurá in ceriu. Voiu plecá inca in nóptea acésta la orasiulu Y dupa Adonisu, sê-lu aflu pana ce nu va plecá in strainetate, precum a spusu elu. I voiu enará tóte, câ cum noi l'amu sciutu mortu, si Cecilia cum a desperatu de tare dupa elu. Me voiu martusisí si lui, câ eu sum acel'a care a silitu pe Cecilia la tóte. Si elu, precum dîce in epistol'a sa, câ totu o iubesce, va revení si va vedé, câ Cecilia este cea mai nobila anima, si câ nu s'a insielatu in ea; — si asié ici indata se voru cunúná.

In momeutul acést'a vení cu graba dn'a Laudeanu, si demandá a merge dupa medicu, câ-ci Cecilia se simte fórtre reu.

Erá dupa amié-di, si Adonisu siedea singuru tristu si ostenitu in chili'a care a fostu a mamei sale, si in care a convenitu pentru prima data cu Cecilia.

— O dne! — eschjamá elu — protectoru alu dreptiloru, care nu lapedi anim'a cea p'ecata, — invétia-me ce sê facu?... Eu n'am sciutu pana asta-di demanétia, candu m'am intelnitu cu mai multi cunoscuti, câ pe aici m'au crediutu mortu; si dlu Sateanu mi-a spusu, câ cum serman'a Cecilia a desperatu dupa mine; si cum a fostu silita sê se invoiésca de a acceptá pe altu mire.... Si eu cum am ajunsu eri, fara de a sci alta decâtu câ ea si-dâ man'a altuia, i-am scrisu in dorerea mea ca nebunu o epistola, in care o-am acusatú pentru nevinovat'i'a ei — cu necredintia. Acést'a me mustra, pentru câ anim'a ei este simtítória, si o va doré a mea nedreptate.

Dupa unu astufelu de monologu, elu si-strinse fruntea sa ardietória in manile-i reci, si prin chili'a éra-si se estinse o tacere mormentala. Dupa câte-va minute, din afara se audîra nesce pasi barbatesci apropiandu-se, si deodata cine-va batú la usia. Adonisu dîse „intra“ si unchiulu Ceciliei intrá. Adonisu suprinsu merse inaintea lui, apoi lu-imbîa sê siéda, ce elu indata si facú.

Noi scimu deja ee a vorbitu dlu Laudeanu lui Adonisu. I-a eneratu tóta intemplarea; si chinurile Ceciliei. Adonisu ascultá recitul pe-trunsi.

— Si scíi, fiule, — continuà Laudeanu, — câ eu atât'a am amblatu, pana am descoperitu, câ cine este autorulu acestoru cabale?

— Cine?

— O veduva tinera, cu numele Milevn'a. Acésta a conferatu cu Szedky, si vi-a opritu cursulu epistoleloru; si totu acesti doi au latítu faim'a, câ ai moritu.

— Oh! acum pricepu tóte, si afurisita sê fia aceea femeia! — eschiamá Adonisu, — câ-ci ea este caus'a la tóte.... Scump'a mea mama, tu ai avutu dreptu, câ te-ai necasítu atunci, candu eu m'am cunoscutu cu acést'a vipera. Oh tu mi-ai spusu sê me padiescu de ea, câ-ci este veninósa. Eu indata te-am ascultatú, si totu-si a fostu — tardíu!...

— Acum sê lasámu tóte, — dîse betranulu, — si sê mergemu la mine, câ-ci Cecil'i'a a remasu fórtre morbósa, si mediculu dîce câ ar fi in periclu. Vina dara, iubite nepóte, vina iute la dins'a, câ-ci presinti'a dtale i va redá liniscea.

— Mergu da; si o sê me rogu de iertare

de ea, pentru că o-am ofensatu. Oh! ea este buna ca unu angeru, si me va iertá.

Sér'a tardîu a ajunsu a casa dlu Laudeanu cu Adonisu. Ei intrebara indata pe dn'a Laudeanu despre Cecilia, care li dîse, câ mediculu a spusu, câ elu nu scie de siguru, câ Cecilia scolá-se-va séu ba? pentru câ internulu ei totu este sdrobitu, si déca se va si scolá, nici candu nu va avé o sanetate completa — Adonisu oftá adancu. Elu rogá pe dn'a sê lu conduca la Cecilia.

Deci elu intrá mereu, inse cu anim'a atátu mai batatória in chil'á bolnavei. Cecilia erá in patu, si dormiá in linisce. Fati'a ei frumósa si buzele-i erau atátu de palide, incátu déca n'aru fi resuflatu asié audîbilu, ar fi cugetatu, câ e mórta.

Adonisu inca erá medicu, si elu vediù indata, câ Cecilia este in periclu. Elu o contemplá cu ochi inundati in lacrime; si dupa ce depuse pe fruntea ei de marmure unu sarutu fórte linu, esí din acésta chil'á.

Demanéti'a Cecilia se aflá mai-reu; si Adonisu fu chiamatu la ea. Candu elu intrá, ea si-radica capulu. Elu pasí la patu si sarutandu-i man'a ei gingasia, erupse a plange cu amaru dicédu: „Iérta-me!“

— O Adonisu, la ce asta? eu nici candu nu m'am superatu pe tine. Tu ai avutu dreptu a-mi scrie asié, pentru câ n'ai sciutu adeverulu. In mominte dulci si mórtea e dulce, si eu moru acum liniscita, câ tu esti aici... Asié dar câ tu vei cercetá mormentulu meu? Vina câ mi-vei face bine; si tie frundiele ciprului totu-de-una ti-voru sioptí, — câ Cecilia ti-a fostu fidela, si nici dincolo de mormentu n'au incetatu a te iubi.

— Nu, oh nu! — eschiamá Adonisu, — tu trebue sê traesci si sê fimu amendoi fericiti, séu si eu voiu morí.

Mediculu de casa intrá; elu s'apropiá de patulu bolnavei. Acést'a radicanu ne, strigá lacrimandu catra elu: „Oh dle medicu! ajuta-mi, câ traiulu suride catra mine, si mi-dîce, câ elu este frumosu si dulce... Ajuta-mi, câ vreu sê traiescu, — sê traiescu pentru Adonisu!“

Capulu ei angerescu recadiù pe perine. Mediculu spuse latinesce, câ nu este mantuintia, si peste pucine óre viéti'a ei va apune.

Adonisu audíndu aceste, eschiamá plangédu:

— Cecilia, scump'a mea, angerulu meu nu me lasá! Dle medicu, sê-i ajutámu de se póte.

Ddieule ce esti induratu! tiene-mi-o, séu voiu nebuní.

— Cecilia si-deschise ochii ei mari vêneti, in cari acum ardea foculu vietiei eterne, si cu o privire angerésca se odihniau pe Adonisu.

— Adonise, — i dîse ea dupa o pauza lunga, cu o vóce lina si intrerupta, — eu vedu — câ Ddieu, nu me lasa — sê mai traiescu — pe pamentu; — fía voi'a lui! — Eu moru, — tu traiesce ferice, — si nu te lasá in doreri — fíi tare — câ esti — barbatu. — Te voiu — re—ve—dó — in — ce—riu — — —

Ochii ei se mai redicara odata catra ceriu, apoi suspinandu si-espirá sufletulu ei virginalu si curatu.

Preste trei dîle, pe Adonisu se vedeau nescie semne ale nebuñei. Elu merse a casa, si luandu unu pistolu, fugí la Milevn'a; acésta erá tocmai singura a casa. Elu intrá iute si cu sgomotu la ea. Milevna vediendu-lu asié inschimbatu si cautatur'a lui asié selbatica, tîpá si voi sê scape intr'alta chil'á, inse nu avù timpulu, câ-ci Adonisu indata descarcá a supra-i pistolulu, si ea cadíu mórta in sange.

Milevn'a prin ultim'a ei resbunare in contra lui Adonisu, si-curmá si viéti'a.

Adonisu fugí din acestu locu grozavu, inse acum nefericitulu erá cu totulu nebuñu. Elu mai traí, nesciindu insu-si câ traiesce, 3 luni, si Ddieu se indurá de elu si lu-luá langa Cecilia lui.

Astu-felu li s'a realizatu visulu loru, câ-ci éta li s'a deschisu patri'a amorului si fericirii eterne!

Lucretia Costa.

Doine si hore poporale.

— Din Maramuresiu. —

XLI.

Gelui-m'asiu si n'am cui,
Gelui-m'asiu drumului,
Dar elu inca-i superatu,
De multe cara-i calcatu....
Gelui-m'asiu spinului,
Dara spinulu e ghimposu,
Si de mine nu-i milosu.

XLII.

Ce mi-i uritu nu mi-i dragu,
Fía câtu de laudatu;
Ce mi-i dragu nu mi-i uritu,
Fía câtu de ocaritu!

Culese de

Teodoru Michnea.

S A L O N U.

Ce-va despre eticheta.

(N—nu.) Etichet'a cuprinde in sine datinele placute, precum si modele de conversare primite si observate de clasele diferite a natiuniloru.

Alte datine si reguli de buna cuviinta se observa la curtile domnitórie, altele la clasele culte si de rangul mai innaltu in societate si altele la poporul de rondu.

Cu acésta ocaziune nu voim a face cunoscute regulile de eticheta, cari se observa la curtile domnitórie, pentru esemplu cum trebuie sê ne portâmu candu suntemu in audiinta la domnitoriulu, candu suntemu invitati la prandiu, serate, baluri de curte etc. fara voim a descrie pe scurtu câte-va regele de buna portare, observate in societátile mai innalte asié numite „haute volée,“ „haute crème.“

Sunt reguli de cari nimenea nu se póte dispensá, si carora trebuie sê urmeze acuratu, déca nu voiesce a fi consideratu de societatea mai innalta de necrescutu si de nepricepetoriu la eticheta.

E mai usioru a ne acomodá prescrieloru etichetei la festivitátile arangiate la curtile domnitórie, fiindu cá acolo avemu indreptariu programulu festinului si asié dicéndu tóte mergu dupa comanda, inse in societatea mai innalta nu suntemu restrinsi prin nimica in conversarea si portarea nóstra, afara numai prin regulile bune-cuvenintie, prin elegancia in vorbire si miscare si prin curtoasia si maniere fine, — cari tóte trebuie sê le cunóscemu si sê le posedemu, déca voim a avé intrare séu déca avemu de a face cu societátile mai innalte séu cu atari individi cari pórtá demnitáti innalte.

De asta data incepu cu a artea cum sê ne portâmu la vizitele ce voim a face la o familia de rangul mai innaltu ?

Déca óre unde-va antâia-óra mergemu in visita, trebuie sê ne imbracâmu in vestmentu elegantu, corespondietoriu modei. Vizitele de tóte dílele le facemu in órele de inainte de miédiadi, in vestmintele cari de regula le portâmu. Nu e de lipsa dara sê ne presentâmu imbracati in negru, manusi albe etc. ci potemu imbracá vestminte de colóre luminósa si manusi colorite etc.

Candu facemu visit'a cea d'antâia — firesce condusi de cine-va care e cunoscutu familiei — óspele introdusu antâi'a óra trebuie sê ocupe locu in vecinatatea domnei de casa. Obiectele conversárii potu fi intemplantintele de dí séu alte lucruri, cari intereséza pe domn'a casei. Óspelui nu-i e ertatu a-si depune palari'a si manusile. Visit'a cea d'antâia nu póte durá mai multu, decâtu unu patrariu de óra. Visite de tóte dílele numai acolo potemu face, unde acum suntemu introdusi. Cu câtu mai bine ne facemu cunoscuti cu óre-care familia si referintiele ei, cu atât'a ne simtîmu mai negenati in giurulu ei, inse pentru aceea nu e iertatu sê fimu ultra confidentiali, si pentru aceea unu cavaleru care e cunoscutu la óre-care familia, nu trebuie sê sarute si venindu si departandu-se man'a domnei casei, pentru-câ facéndu acést'a, ar vatemá etichet'a si cuvenint'a. E lucru naturalu, cá déca vor-

besce o dama séu unu domnu de rangul mai innaltu, nu se cuvine a-lu intrerumpe, precum si aceea e naturalu, cá déca o dama séu domnisióra scapa din mana ce-va obiectu, cavalerulu de fatia indata trebuie sê ridice obiectulu scapatu si cu cea mai mare prevenire si finétia trebuie sê-lu intinda respectivei. La visite de tóte dílele barbatii potu depune palariile, si potu trage josu manusile. Damele numai supravestmentulu au datina de a-lu depune, ér palari'a, manusiele, mantil'a séu sialulu le tienu la sine.

Déca óre unde-va nu ni se póte primí visit'a din ceva cauza, atunci ni lasâmu biletulu in antisiambra, si in semnu cá am fostu acolo in persóna, indoim unu cornu alu biletului.

Acum vomu amintí cu câte-va cuvinte, candu trebuie sê ni oferimu bratiulu dameloru.

Déca suntemu invitati unde-va la prandiu si acum a venitulu timpulu sê ne asiediâmu la mésa, atunci se cuvine, ca sê ni imbiâmu bratiulu dreptu damei din apropiarea nóstra si petrecéndu-o in salonulu pentru mancare, cu unu complimentasiu, sê ni retragemu bratiulu. E de insemnatu, cá dam'a numai capulu manei trebuie sê-lu radieme de bratiulu cavalerului.

Crescerqa buna pretinde, ca cu atari ocaziuni la imbiarea bratiului, sê dâmu antâiatate domniloru de rangul innaltu, si déca pentru noi nu ar fi remasu nici o dama afara de crescatóri'a séu altele de asemenea rangul cu ea, sê nu siovaimu nici unu momentu, ~~far~~ sê-i oferimu bratiulu cu cea mai mare prevenire.

Sunt si alte ocaziuni, candu cavalerulu trebuie sê imbie bratiulu damei. Atare ocaziune obvine pe strada, promenada, candu mergemu in teatru séu venim de acolo, candu petrecemu pe o dama in salonulu de balu séu de acolo afara, cu unu cuventu totu-de-una candu pentru ceva imbudiéla séu alta cauza ni imbiâmu bratiulu damei. Prin acésta facemu cunoscutu tuturoru, cá pe dam'a careia i-amu imbiatu bratiulu, o amu luat sub scutul nostru.

Inse cu atari ocaziuni dam'a trebuie sê fia cu atentione la dóue impregiurâri si a nume :

Déca i imbia bratiulu doi séu mai multi insi, atunci dintre oferitori, trebuie sê primésca bratiulu celui de rangul mai innaltu, séu déca toti sunt de unu rangul, acelu mai betranu.

Déca a alesu dam'a pe unulu dintre cavaleri, numai capulu manei i ertatu alu radiemá usioru de bratiulu cavalerului si nu se cade a se lasá pe bratiulu imbiatu cu tóta greutatea corpului.

Inca câte-va cuvinte despre sarutarea manei !

Candu facemu visite, séu ne aflâmu in cercuri mai innalte nu e iertatu sê sarutâmu man'a damei de casa, acésta numai atunci o potemu face, candu suntemu convinsi cá suntemu considerati de unu amicu intimu alu familiei. In cercuri de rangul secundariu e datina a sarutá man'a damei de casa si acésta se practiséza ca o curtoasia confirmata prin usu.

Cu alta ocaziune vomu vorbí despre alte datine si reguli de eticheta observate in societátile mai innalte.

Curierul model.

— Pesta 7 juliu. —

Sesonulu mortu a inceputu!... Ast'a e caus'a, că acuma vinimu mai a rare ori cu insciintiările năstre din lumea model. Este unu intervalu, candu si mod'a stagneza, acest'a e sesonulu mortu!

Dar totu-si amu rateci, de cumva amu afirmá, că in sesonulu mortu nu se intempla nimica nou in moda. Acest'a e timpulu caletoriilor, escursiuniloru la scalde, — va sê dica damele au a se 'ngrigi de vestiminte pentru caletorie. Sê vorbimu dara nitielu despre aceste!

Vestmintele de caletoria de regula se facu din materia de lana, de colóre nici pré deschisa, nici pré intunecosa, ci alegându-se celea de midilocu in materiile sure, verdi, cenusie etc. de óra-ce pe cele de colóre deschisa pulverea se observa mai de graba.

In sesonulu presinte dúe feliori de vestiminte de caletoria sunt in moda. Primulu constá din o rochia cu tunica simpla si cu spacelu innaltu, ér de a supra acestuia placutulu paliu de plóia, care acoperindu mai intrég'a haina, o acopere in contra sórelui si a ploii; alu doile e asié numitulu costumu, care constá din o rochia de jumetate intunecosa, cu unu plaid, — séu din o tunica, din materia désa, prin care ap'a nu petrunde, si din o scurteica corespondiatória. Aceste imbracaminte coresundu scopului, pentru aceea sunt si recomandabile. Ambele imbracaminte au sê fia câtu se póte de scurte, cá-ci fiindu mai lungi, ni-aru face incomoditate atátu noua, câtu si altora.

Palariele de caletoria trebuie sê fia rotunde, din impletiture mari de paie, decorate cu velu, florile séu celelalte decoratiuni se potu omite.

Parasolurile cu códe lungi, cari servescu dreptu bastóne, si totu-odata dreptu ploarie, sunt necesarie pentru o dama caletoria.

Papucii se facu esclusivu din piele, si nu — ca in anii trecuti — de aceea-si colóre cu rochi'a, — acuma se facu numai din piele négra. Papucii din piele fina de manusie, inainte cu lacu, sunt cele mai elegante.

Vestmintele albe, cari apartienu celoru de caletoria, adeca gulerulu superioru si manicariile au sê fia câtu mai simple, — si ori câtu de multu ni placu dintelele, aceste la hainele de caletoria nu se potu intrebuintia, numai decoratiunile de panza fina si batista.

OE E NOU

K Semestrulu primu se incheia cu numerulu presinte. Déca onorab. publicu va face o scurta privire a supra acestui semestru decursu, va aflá — credemu — cá nu numai amu sustienutu fói'a năstra la positiunea-i de pan'acuma in diuaristic'a romana, dar inca amu innaltiatu-o si mai susu atátu in privinti'a lecturiloru, câtu mai alesu in privinti'a ilustratiuniloru si a suplemintelorú de moda. Vomu tinde si in vítoriu a totu perfectiuná cuprinsulu foii năstre, ceea ce vomu poté face numai ajutorati de concursulu materialu alu on. publicu. Ne rogâmu dara de toti cei ce dorescu in-florirea beletristicéi natiunale, sê binevoiesca a recomandá fói'a năstra in cerculu cunoscintieloru lorú.

* * * (Unu ínstitutu romanescu) de multu doritu se va infintiá câtu de curendu la Sibiu. Acest'a e unu institutu de pastrare si imprumutare de bani, intitulatu

„Albin'a“, a carui statute se intarira la 14 junu de catra imperatulu. In fruntea acestui institutu stau doi frati Mocioniani, canoniculu Cipariu, colonelulu bar. Davidu Ursu, si altii.

* * * (De la Carlovetti) se scrie, cá delegatiunea gr. or. romana a incheiatu actulu de despartire cu delegatiunea congresului serbescu. Romanii — precum se afirma — voru capetá 300,000 fl. inse nici o nastire.

† (Anunciu.) Conformu conclusiunii luate in siedinti'a III adunarii gen. a asociat. trans. tienute la Naseudu in 10 aug. 1870: adunarea generala a asoc. transilvane pentru anulu curinte, se va tiené la Fogarasiu in 7 augustu a. c. dupa calend. nou. Ceea ce prin acésta conformu §§ 14, 21 si 25 din statutele asociat. se aduce la cunoscinti'a publica. De la presidiulu asoc. trans. pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu. Sibiu in 20 junu 1871. Iacobu Bologna, vice-presied. I. V. Rusu, secret. II.

† (Ordinea lucrariiloru adunarei gen. a XI.) ce asociatiunea trans. pentru literatur'a rom. si cultur'a poporului rom. va tiené la Fogarasiu in 7 augustu c. n. 1871. Siedinti'a I. 1. Membrii asoc. adunati fiindu la 9 óre dem. in loculu destinatu pentru tienerea siedintieloru, alegu o deputatiune spre a invitá pe dlu presiedinte la adunare. 2. Presiedintele ocupandu loculu seu, deschide adunarea. 3. Adunarea alege pentru portarea protocolului 3 notari ad hoc. 4. Se alege o comisiune de 5 membrii spre a cercetá socotelele si a raportá in siedinti'a II. 5. Se alege o comisiune de 5 membrii, care in intielesulu §§. 6, 8 si 9 din statute, va conscrie pe membrii cei noi, va incassá tacsele si le va susterne cassariului. 6. Se alege o comisiune de 5 membrii, care in intielesulu § 23 lit. f, g si h din statute, va prelininá bugetulu anului vítoriu, si-lu va asterne adunárii in siedinti'a II. 7. Se mai alege o alta comisiune de 7 membrii pentru esaminarea si raportarea a supra altoru motiuni asternute adunárii gen. din partea comitetului asoc., séu a altoru dintre dd. membrii ai asoc. 8. Secretariulu comitetului raportéza despre activitatea asoc. in decurgerea acestui anu, precum si despre rezultatele ce s'au ajunsu printr' ins'a. 9. Cassariulu si controlorulu asternu bilantiulu venituriloru si speselorú anuale si aréta starea materiala a asociatiunii preste totu. Totu-odata cassariulu conformu § 4 din conclusulu adun. gen. de la Naseudu din 1870 va reportá in specialu si despre banii incursi in favórea fondului de academia. 10. Bibliotecariulu reportéza despre starea bibliotecei asoc. 11. Presupunendu-se, cá lucrâriile enumerate pana aici, nu voru absorbi totu timpulu siedintiei, restulu aceluia se intrebuintéza pentru cetirea dissertatiuniloru, subster-nute de timpuriu la presidiulu comitet. asoc. Siedinti'a II. 1. Acésta siedintia se incepe cu continuarea disertatiuniloru restante din siedinti'a premergatória. 2. Adunarea primesce si desbate raportele comisiuniloru delegate in siedinti'a precedente. 3. Se aducu si se desbatu proiectele si motiunile, ce se facu in privinti'a asociatiunii. 4. Se destina loculu si timpulu celei mai de aprópe adunâri generale. Sibiu in 20 junu 1871. Comit. asoc. trans. pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu.

† (Societatea „Romanismulu“ din Gratia.) dupa aprobarea statuteloru sale se constituí astu-felu: presiedinte se alese Colomanu Albu rigorosantu in drepturi, vice-presiedinte Ioane Demetriu Balasiu juristu

casariu Clemente Munteanu studinte med., secretariu Teodoru Ceontea studinte la filosofia, toti acestia cu juristul Nicolau Dima dimpreuna forméza senatulul Societății.

⊙ (*Canonici noi in Oradea-mare.*) Canonicii onorari, Teodoru Kóváry, directoru alu gimnasiului de Beiusiu, si Ioane Cuucu, preotu in Supurul de josu, (cumnatu alu parintelui episcopu Szilágyi,) devenira canonici actuali.

= (*Esundare.*) In urmarea ploilor multe in suburbiulu Fabricu alu orasiulu Timisiór'a ap'a esundá de nou, causandu daune considerabile.

= (*Juriulu in Transilvani'a.*) Diurilele din septemanele trecute anuciara, cá curtea de jurati se va introduce si in Transilvani'a. Ca terminu alu introducerii fu anuciatu 1 iuliu. Dar unde si câte tribunale de aceste erá sê se faca, nu se spunea de felu.

= (*Esemanle in gimnasiulu rom. din Brasiovu*) se tienura la 3 si 4 iuliu c. n., in scól'a reala la 5 si 7 iuliu, si apoi va urmá esamenulu scóleloru normale de baieti si fete, — si in fine la 10 iuliu esamenulu oralu de maturitate.

* * (*Sermana Romania!*) Cutare domnu N. Rucareanu din Roman'a declina onórea postulu onorificu de membru alu comitetulu scolariu din urbea Campu-lungu, din caus'a cá in scólele de acolo ministerulu a introdusu nesce carti, compuse dupa sistemulu etimologicu, in cari in locu de diminétiá — se díce „*demanétiá*,” — ceea ce dupa dsa e o crima de lesnatorialitate. Pré bine a facutu dlu Rucareanu, cá si-a datu dimisiunea, cá-ci — precum se vede — nici n'a fostu demnu a ocupá locu in acelu comitetu. Gratulámu guvernulu cá a scapatu de elu!

⊙ (*Conferintiá politica.*) Romanii din comitatulu Bihariei voru tiené in $\frac{1}{13}$ iuliu la 3 óre dupa miédia-di in sal'a otelului de la „Arborele verde“ o conferintiá in caus'a reorganisárii municipiulu comitatensu.

= (*Dlu Iosifu Hosszu.*) consiliariu de cl. II la curtea de compturi, fu numitu consiliariu de clas'a I.

Literatura si arte.

□ (*Societatea academica romana.*) A esítu prim'a fascicula din „Dictionariulu limbei romane“, care va cuprinde aprópe la 100 cóle tiparite in formatu mare, si va aparé in fascicule de 4 pana la 5 cóle. Pretiulu abonamentulu pentru opulu intregu este 40 lei noi, din care jumetate (20 lei nou) se va raspunde la primirea antáiului fasciculu, ér restulu dupa esírea celoru 50 cóle. Abonamintele se facu in Bucuresci la cassariulu societáti academice romane, d. Demetriu Iarcu, strad'a Pensionatulu, nr. 22, si la librerie, ér in districte pe la dnii institutori ai scóleloru primarie si la dnii revisori; afara din marginile Romaniei libere, la librarii cei mai renumiti. Domnii colectanti, cari voru face 10 abonati, primescu unu esemplaru gratis séu unu beneficiu de 10 la suta, cari voru face 50 abonati primescu unu beneficiu de 15 la suta, cari voru face 100 abonati primescu unu beneficiu de 20 la suta.

= (*Analele Societáti academice.*) A esítu de sub tipariu si se afla depuse la cassariulu societáti academice romane, d. Demetriu Iarcu, Bucuresci, strad'a Pensionatulu, nr. 22, urmatóriele opere: Analele societáti academice romane, tom. I, cu pretiulu de 4 lei noi. Analele societáti academice romane, tom. II, cu pretiulu de 2 lei noi. Analele societáti academice ro-

mane, tom. III, cu pretiulu de 2 lei noi. Gramatic'a limbei romane, partea analitica, de Timoteu Cipariu, membru societáti academice romane, 5 lei noi. Operele lui Corneliu Tacitu, traduse in limb'a romana de Gabrielu Munteanu, membru societáti academice romane, 6 lei noi. Domnii librarii primescu unu beneficiu de 10 la suta pentru desfacerea unui numeru de 10 esemplare, de 15 la suta pentru desfacerea unui numeru de 50 esemplare, si de 20 la suta pentru desfacerea unui numeru de 100 esemplare.

= (*Din Lapusiulu-ungurescu*) primimu urmatóriele: „Suntemu in placut'a pusetiune a anuciá on. publicu, cumca „Tabelele de parete cu tipuri colorate“ pentru invetiarea cu inlesnire si usiuretate a scrisocititulu alu esítu de sub tipariu, si espedarea loru se continúa neincetatu toturoru onor. Dd. prenumeranti. Déca cum-va unii prenumeranti nu voru primí Tabelele nici pana in 15 iuliu st. n., binevoiésca a ne avisá prin unu biletu de corespundintiá, cá cui? unde? si câte esemplarie a solvit, ca sê ne scimu orientá cu espedarea. Totu-odata cu acésta ocaziune atragemu atentiunea toturoru invetiatoriloru, educatoriloru si a barbatiloru de scóle pentru prenumerarea acestoru Tabele asié, cátu ele sê nu lipsésca nici din una scóla romana. Pretiulu unui esemplariu constatatariu din 20 Tabele e 2 fl. 20 cr. v. a. — o suma modesta, judecandu ori-cine seriosu nu numai la sistem'a pedagogica ce amu urmaritu, ci si la cuprinsulu ce contine, apoi tipariulu frumosu si legibilu, chart'á trainica si tipurile colorate, etc. Aici se potu capetá si „Economii“ cu 30 cr. esemplariulu. Teodoru Rósiu si Demetriu Varn'a.

✂ (*Istori'a Romanilor.*) de dlu V. A. Urechia, editiunea cea noua din 1871, se vinde si se tramite in deposite de „tipografi'a nationala“ din Bucuresci, facéndu si cuvenitulu rabatu.

✂ (*Dlu Pascaly.*) incheiandu ciclulu represintatiuniloru sale la Blasiu, — de unde, curiosu! nu capetaramu nici o insciintiare — merse cu trup'a sa la Alba-Iulia, unde facú trei represintatiuni asemene cu mare succesu.

□ (*Fóva Societáti „Romanismulu.“*) Nr. 1, lun'a aprile, pe anulu doilea alu „fóiei societáti Romanismulu“ contine: I. Din partea redactiunii. II. Literatura. — Timpulu trecutulu si timpulu nostru, de G. Misail. III. Poesia. — Severin, de B. P. Hasdeu. La poetulu D. Bolintinénu. — Veghiarea de Elena C. Eleuterescu. IV. Istoria. — Crisóve de la Mircea celu betranu (1388) Danu-Voda (1430), Alesandru (1593), Radu Sierbanu Basarabu, (1603) cu note despre epoc'a venirii Tiganiloru in tierile romane; despre originea si anulu suirii pe tronu a lui Alesandru Bogdanu, si Mihaiu Vitézulu, despre juriu, din colectiunea inedita a lui Gr. G. Tocilescu. V. Literatura poporala. — Descantece din Bucovina de: Samca, Galci, Intórcere. — Satira Sasóiea in Vremea, din colectiunea inedita a lui Sim. F. Marianu. VI. Acte oficiale ale societáti. — Darea de séma a comitetulu in siedinti'a din 24 januariu, 1870.

✂ (*Bóla in dinaristica.*) In decursu abié de dóu-trei luni au resaritu sj au caditulu la Bucuresci vr'o siese-spre-diece foi. Éta-le: 1. Gazet'a de séra. 2. Viitoriulu. 3. Cocosiulu rosu. 4. Cucuva'i'a. 5. Chimiti'a. 6. Romanulu verde. 7. Cinci bani. 8. Daci'a. 9. Stéu'a Daciei. 10. Clopotulu. 11. Democrat'i'a. 12. Gazet'a poporului. 13. Calcavur'a. 14. Cotiofana. 15. Miculu Asmodeu. 16. Sarsaila.

‡ (*Dlu I. M. Riurénu,*) barbatu neobositu intru înaintarea culturai morale a generatiuniloru tinere, mai publică aceste carti: „Cei doi frati.“ Din bibliotec'a de lectura pentru junimea de ambele-secese, elaborata dupa diferiti autori. Seriere aprobata de onor. ministeriu alu culteloru si instructiunii publice. Bucuresci 1870. „Cele două surori“, séu frumós'a si urit'a, urmate de alte cinci istorióre. Bucuresci 1870. „Despre detoriile copiilor“ catra parintii lor. A trei'a editiune. Bucuresci 1870.

‡ (*Teatru romanu in Oradea-Mare.*) Dupa încheierea nrului trecut primiramu urmatóriele síre: Cu bucuria am onóre a notificá prin colónele acestui diurnal, cá dnulu Pascale in 13. si 14. julu calend. nou va dá in Oradea-Mare două representatiuni teatrele, in aren'a de aici, carea de presinte este ocupata prin societatea teatrala magiara; acésta arena si decoratiunile teatrele s'au potutu cascigá pe două seri de la societatea magiara pentru jumetate din venitul curatu; din acésta cauza este rogatu publiculu romanu, mai alesu din comitatulu Bihari'a si vecinetate, cá de-óra-ce venirea dnului Pascale este impreunata cu spese multe, si intieleginti'a romana oradana numai in interesulu artei si a causei romane l'a angagiatu pe dlu Pascale, si l'a afidatu cá-i va fi desdaunatu sacrificiulu materialu, — sé binevoiesca pe dílele amintite a concurge la Oráde, si a îmbratisiá cu caldura întreprinderea natiunala, ce acum prima-data apare in Crisian'a, ca astfelu sé depunemu tributulu recerutu artei si artistiloru romani, si facia cu confratii conlocuitori sé ni sustienemu onórea natiunala.

Din strainetate.

‡ (*Fómete infricosiata*) a pruruptu — dupa foile englese — in Persi'a din caus'a secetei ne mai pomenite! Lips'a atátu este de mare, in cátu pe tóta diu'a moru dieci mfi; tóte stratele orasieloru si drumuriloru de tíera sunt pline de cadavre; éra in fine ómenii au inceputu a se junghiá si a se mancá unii pe altii, mai vertosu parintii au inceputu a-si mancá coppii! Catra acést'a temerea este fundata, cá din multele cadavre ce putezescu neingropate, o sé se nasca o ciurma infricosiata, care — firesce o sé tréca departe peste otarele Persiei!

△ (*O nóua inventiune de pusca*) Intr'una din adunárilu serale de mecanica industrialá ce se tienu la Milanu pe langa societatea de incuragiare a arteloru si meserieloru, de catra professorulu Colombo, s'a aretatu o pusca de unu modelu nou incarcându-se pe la culata si cu percusiune, inventata de d. Frattola, capitanu in alu 48 de linia. Arm'a acésta posedu unu tragaciulu mecanicu prin care chiar déca obturatorulu n'ar inchide culat'a, se póte dá focu cu aceea-si sigurántia ca si candu culat'a ar fi inchisa; apoi numerulu miscáriloru pentru a incarcá este mai micu de cátu acelu alu puscei Wetterli. Incarcarea se face cu pusca Frattola in două miscári candu nu se inchide obturatorulu si in trei candu se inchide.

△ (*Pórt'a otomana*) a refusatú d'a primí ca ambasadoru pe Tricusi, fiindu cá 'n timpulu resbelului Cretei erá ministru. Guvernulu Elenu a rechiamatu de Rangabé fostulu ambasadoru si astu-felu relatiunile sunt curmate.

‡ (*Roma*) deveni in 1 julu si in realitate capital'a Italiei. Pap'a, precum se vede, s'a impacatu cu

sórtea si nu s'a departatu de acolo, cum ameniatiasé lumea cardinalulu Antoneli. Santulu parinte spuse, cá de la poteri dinsulu nu mai are ce sé ascepte, si numai deosebit'a minune a lui Ddiu lu-mai póte ajutá. Regele Italiei sosi la 2 julu in nóu'a sa capitala, unde fu primitu cu entusiasmu.

‡ (*Archiducele rusescu Vladimiru.*) înainte de a parasí Angli'a, fach visita lui Napoleonu, despre care diuarielú scriu, cá acuma e bolnavu, zace in Chislehurts.

‡ (*Wilhelmshöhe in efigie.*) Unele diuarie publica scirea, cá eximperatulu Napoleonu a comandatu la unu pictoru unu tablou, care va represintá castelulu din Wilhelmshöhe.

Feliurite.

* * (*Berlin.*) Pompós'a ilustratiune din interiorulu numerulu presinte infatisiéza orasiulu Berlin, cu punctele sale principale. Ca insu-si imperiulu prusianu, asié si orasiulu Berlin, s'a innaltiatu in scurtu timpu la positiunea sa de asta-di; la anulu 1700 avea numai 19,000 de locuitori, ér asta-di numerulu locuitoriloru sei se urcea la 700,000. Orasiulu e incungiuiratu de ziduri; are 17 portí si două usie. Stradele sunt lungi si drepte, si între tóte cea mai renumita e asié numit'a „Unter den Linden,“ (Sub tei,) cu siese ronduri de tei, unde se aduna publiculu la premlare. Orasiulu are o multíme de piatie publice, decorate cu statue incungiuirate de gradine. Numai un'a lipsesce in Berlin: viétí'a, intielegemu miscarea aceea tumultuósa de ómeni, ce se póte observá pe stradele Parisului.

* * (*Societatea „Internatiunala.“*) De cáti-va ani încóce cetitorii diuarieloru politice de multe ori au avutu ocasiune a cetí despre Societatea asié numita „Internatiunala“ din Londra, — ma in dílele mai recente acésta societate deveni si mai remarcabila prin impregiuirarea, cá o mare parte a organeloru de publicitate i atribuiá ei caus'a rescólei comunistice din Paris, — apoi deseले stric-uri ivite între industriasi mai multoru capitale — se díce, cá — asemenea fure inventate si causate de acésta societate. Nu va fi dara neinteresantu a vorbí câte-va cuvinte despre infintiarea ei. Acésta societate s'a infintiatu la anulu 1864. Emigrantii ultimei revolutiuni polonese fondara o reuniune pentru ajutorare reciproca. Acést'a mai tardíu in adunárilu sale incepú a desbate si caus'a lucratoriloru, si astu-felu se infintia „societatea internatiunala pentru delaturarea reului comunu“, care are de scopu a eliberá lucrulu de sub domnirea capitalului. In tíerile cu industria de fabrica ale Europei, unde pauperismulu e mai mare decâtu in alte tíeri, acésta programu se latí iute. Astu-felu societatea se estinse in Angli'a, Franci'a, Belgi'a si Elvetia. Presiedintele ei actualu — Marx — locuesce la Londra dimpreuna cu unu secretariu. Societatea se imparte in tíeri. Sectiunile principale sunt urmatóriele: engles'a cu 300,000 de membrii, frances'a cu 300,000, belgian'a cu 200,000, german'a cu 300,000, italian'a cu 100,000, elvetian'a cu 60,000, spaniól'a cu 40,000. Austri'a se tiene de sectiunea german'a. Dar societatea are membrii chiar si in China. Numerulu totalu alu membriloru se urca la 2.300,000. Nu esiste societate in lume, care in res-timpu asié scurtu s'ar fi latítu atátu de tare ca ast'a. Ea dispune deja de o avere colosala, si in fía-care orasiu unde agitéza, are bancariulu ei.

Glume si nu pré.

Mam'a: Grigi, fét'a mea, de omulu celu micu si grasu colo! Dinsulu e unu proprietariu fôrte bogatu. Trebue sê prindi noroculu de peru, câ-ci altu-felu fuge.

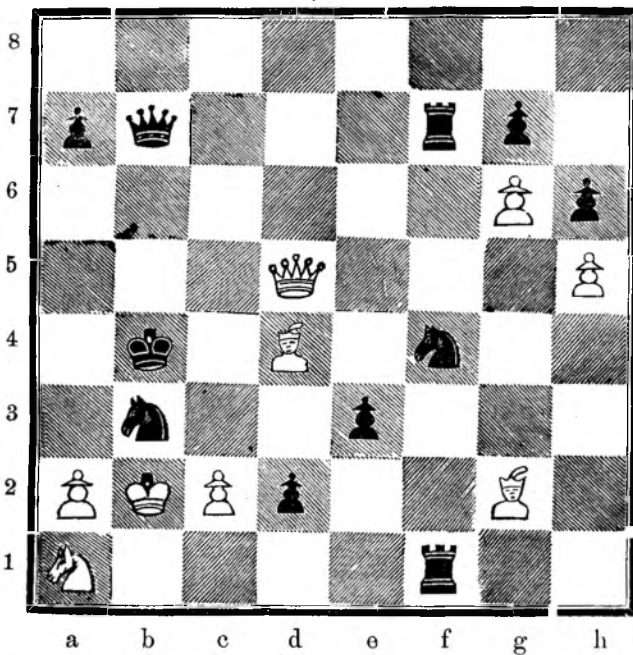
Fét'a: Dar cum sê-lu prindu de peru, mama, candu dinsulu nu mai are pe capu nici unu firu de peru?

Problema de siacu.

De C. Lazarila in Bucuresci.

(De ôra-ce in acêsta problema publicatã in nr. 24 s'au stracoratu nesce gresieli, o reproducemu corésa.)

Negru.

Albu.

Albulu incepe si la a trei'a trasura dice matt.

Servitoriulu: Intra, dle avocatulu, dóm'n'a se afla in odaia!

Avocatulu: (rentorcându-se): Dóm'n'a nu se afla in odaia, eu am cautatu-o in tôte anghiurile, si n'am vediutu decãtu o gramada de vestminte pe canapea, dar pe dóm'n'a nu ca 'n palma.

Deslegarea gâciturii de siacu din nr. 22:

Multe sute d'ani trecura,
De candu Romanii cei bravi,
De tirani apesati fura,
Nepreruptu ca nisce sclavi.

Inse acum frati romani,
Déca ni-a fostu sôrtea-asiã;
Sê ne tienemu mani de mani
Dór' nu ne-oru mai apesã.

Paulu Botosiu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Morariu, Irina Fodoru, Adelaida Oprianu, Maria Popu; si de la dnii: Vasilie Beticanu si P. Cimponeriu.

Post'a Redactiunii.

Din „Cavalerii Noptii“, tom. I, potemu servi cu tôte côlele singuratice, afara de col'a a dáu'a, — din tom. II asemene dispunemu cu tôte côlele, afara de a nou'a. Brosiurate inse se afla ambele tomuri complete, pentru abonantii noi ai „Familiei“, ca-ci altora acestu romanu nu se vinde.

Suplementu „Cavalerii Noptii“ tomulu IV, col'a XIII.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.